

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 44. Sanctius Lusitaniæ Rex a Papa proscriptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.
A.C. 1246.

§. XLIV.

*Sanctius Lusitaniæ Rex a Papa
sacris interdictus.*

*Mariana 13.
c. 4.*

*Inn. lib. 3.
epist. cur. 29.
ap. Rayn.
1245. n. 68.
De suppl.
negl. c. 2. in 6.*

Alphonsus Regis Ferdinandi filius, qui ad bellicos patris progressus multum contulerat, apud Papam de Alphonsio Bononiæ Comite, Regis Lusitaniæ fratre conquestus est. Hic Rex erat Sanctius secundus, cognomento Capellus, homo imbecillis, & qui uxori suæ Meniciæ Lopesii de Haro Cantabrorum Domini filiæ per omnia parebat. Eadem instigante quorundam hominum ignobilium consilia sequebatur, quibuscum illa de muneribus & dignitatibus, de pœnis ac favoribus decernebat, sæpe incio Rege. Indignabantur Proceres, ac Præsules quidam ad Papam Gregorium IX. querimonias deferebant: qui post pluramonia, & longam expectationem Regnum interdicto, Regem anathemate perculit. His censuris diu observatis Rex asseruit, se statuisse fraudes illas tollere, damna compensare, & ex Papæ præscripto agere, elegitque viros, qui id executioni darent. Sed hæc plane defuit, atque Rex Sanctius nihilo melius quam antea se gerebat.

Igitur Lusitaniæ Præsules Proceresque apud Papam Innocentium quartum denuo

denuo querebantur hunc in modum: Sæcul. XIII.
Rex Ecclesias & monasteria exactionibus A. C. 1246.

intolerandis opprimit: ejus negligentia in vindicandis sceleribus est tanta, ut bona tam Ecclesiastica quam profana impune diripiantur, incendiaque, ac Clericorum, quos sæculares vocamus, Abbatum, & monachorum cædes libere fiant. Nobiles, & horum exemplo alii matrimonia in gradibus prohibitis contrahunt: proscriptionem spernunt, nec omittunt rei divinæ assistere, ac suscipere sacra mysteria: de præcipuis Christianæ Religionis dogmatibus audaciter disputant, veterisque ac novæ legis loca exponenda sibi arroganter sumunt non absque hæresis suspitione. Ecclesiarum ac cænobiorum Patroni, aliique, qui se Patronos falso perhibent, illorum bona suis filiis spuris tribuunt, & in locis religiosis, cænobiis, ac tricliniis homines indignos, quin immo equos collocant. Rapiuntur impune sæminæ etiam Deo sacræ: agricolæ ac mercatores crudeliter cruciantur, ut eis extorqueantur pecuniæ. Rex arces terrasque suæ ditionis pessumire, ac Saracenos e confiniis in agros Christianorum involare patitur. De his querelis Papa Innocentius litteras monitorias ad Regem Lusitanix dedit 20 Martii 1245 indicans, se Episcopis Portuensi in Gallæcia, & Conimbricensi, atque Priori Fratrum Prædicatorum Conimbricensium injunxisse, ut in concilio Lugduni

II. ep. 439.
 ap. Rayn.
 1245. n. 16.

Hist. Ecclesiast. Tom. XX. LI pro-

Sæcul. XIII.
A. C. 1246.

proxime celebrando se certiozem redderent, qualem agendi rationem Rex teneret.

II. ep. 244.
R. n. 10.

III. ep. cur.
29. R. n. 68.

n. 71.

Has querimonias præcipue promovebat Alphonsus Lusitaniæ Regis frater, per conjugem suam Mathildem Bononiæ maritimæ Comes, & jure fraterno coronæ hæres proximus: nam Sanctio non erant liberi. Haud omisit ille urgere Papam, ut Regis cum Mencia conjugium ob cognationem rescinderet: & Papa Archiepiscopo Compostellano, ac Episcopo Assuricensi mandavit, ut in rem inquirerent: sed hæc actio effectu caruit. Tum Alphonsus ipse Lugdunum profectus Papam permovit, ut finito concilio ad Lusitaniæ Proceres omnesque populos litteras mitteret: in quibus, postquam querelas de Rege Sanctio ad Apostolicam Sedem delatas exposuit, dicit, se hoc Regnum Ecclesiæ Romanæ tributarium per solertem viri sapientis administrationem sublevari cupere, ac Lusitanis omnibus imperare, ut Bononiæ Comitem cunctas in urbes, arcesque & alia Regni loca, quoquo venerit, recipiant, ejus imperiis per omnia morem gerant, contraobstantes eidem subveniant, & omnes Regni proventus tradant, alioquin cogendi per censuras Ecclesiasticas pro potestate, quam Archiepiscopo Braccarensi ac Episcopo Conimbricensi faciat.

Qua

Qua in re, adjungit Papa, non Regi aut legitimo ejus filio, si quem suscipiat, Regnum adimere, sed nostra providentia & illum, & Regnum ipso vivente conservare volumus. Dabat 24. Julii anno 1245.

Sæcul. XIII.
A. C. 1246.

Hinc ortum, quod expectari debuerat, bellum civile. Quantumvis contemptus fuerit Rex Sanctius, non deerat tamen quorundam Procerum in eum fides: & Alphonfus civitates plures non nisi per vim in potestatem redigere potuit. Denique Lusitania potitus; Sanctius Toletum ad Ferdinandum Castellæ Regem confugere coactus est.

Sed inter loca, quæ Alphonfus Bononiæ Comes subegit, erant aliqua, quæ Rex Sanctius Alphonso Regis Ferdinandi filio donaverat. Hic proin sibi factam injuriam Papæ conquerebatur; qui ei respondit: *Administrandum quidem Bononiæ III. ep. 593. Comiti Regnum commisimus, ut indignissimis rebus ibi perpetrari solitis finem imponi curet: nihil tamen juri vel dignitati Regis, si per se imperando par fiat, derogare cogitavimus. Quapropter Comiti scribimus, ut mox injuriam, si qua te affecit, compenset, atque si positos sibi a nobis limites in iis, quæ ad Regem attinent, transgressus sit, errata corrigat.* Dabat 25 Jun. 1246. Nihilominus Rex Sanctius exutus Regno ac exul diem obiit: & Al-

III. ep. 593.
ap. Rayn.
an. 1246.
n. 42.

Sæcul. XIII. phonsus Lusitaniam triginta tribus annis
A.C. 1246. tenuit.

§. XLV.

Anglorum de Papa querimonia.

Matth. Par. **A**ngliæ Rex Henricus Londini Domini-
p. 609. 611. ca medii jejunii verni, quæ hoc an-
no 1246. decima octava Martii erat, ma-
gnum habens Senatum, Præsules, Pro-
ceresque edocebat, suos ad Lugdunensē
concilium legatos plures Papæ litteras
retulisse, curiæ Romanæ moliminum mo-
derationem, multaque bella promissa
continentes, contra quæ ille Ecclesiæ
Anglicæ oppressionem continuaret, au-
geretque: quæ de re querelas eis suas ex-
posuit digestas in septem puncta sequen-
tia: Papa S. Petri denario haud conten-
tus, ab omni Clero Anglico ingentem pe-
cuniæ summam exigit, ac generalia tri-
buta describi colligique jubet sine con-
sensu Regio. Non permittit, ut Patroni
Ecclesiis viduis Sacerdotes designent,
sed eas Romanis tribuit, qui linguam
Anglicam non intelligunt, & pecunias &
Regno asportant. In beneficiis, quæ I-
tali possident, negligitur animarum cura,
Dei cultus, Verbi divini ministerium, ho-
spitalitas, benefica pauperum commise-
ratio, ornatus & reparatio ædificiorum
corruentium: Italus Itali beneficium per-
suecessionem occupat: & Angli ad agen-
das

29.

Art. 1. 6.

2.7.

4.